

“ĐỨC CHÚA JÊSUS CHRIST LÀ ĐỨC CHÚA TRỜI”

(Ma. 16:13-17)

*“Vậy Đức Chúa Jêsus đáp rằng:
Ta là đường đi, lẽ thật, và sự sống;
chẳng bởi Ta thì không ai được đến cùng Cha”*
(Gi. 14:6)

Có rất ít người nghi vấn về sự thực hữu của Đức Chúa Jêsus. Thường thường người ta đều kể Đức Chúa Jêsus như là một nhân vật có thật ở đất nước Do Thái cách nay khoảng hai ngàn năm. Tuy nhiên, khi bàn sâu vào vấn đề Bản Thể của Đức Chúa Jêsus thì các sự dị biệt về quan điểm mới bắt đầu nổi lên. Hầu hết các tôn giáo đều dạy cho người của họ tin rằng Đức Chúa Jêsus chỉ là một nhà tiên tri, một nhà giáo dục, một con người tốt,... Tuy nhiên, Kinh Thánh dạy cho chúng ta biết rằng Đức Chúa Jêsus Christ là siêu việt hơn hẳn một nhà tiên tri, một nhà giáo dục, một con người tốt,...

“¹³Khi Đức Chúa Jêsus đã vào địa phận thành Sêsarê Philip, bèn hỏi môn đồ, mà rằng: Theo lời người ta nói thì Con người là ai? ¹⁴Môn đồ thưa rằng: Người nói là Giảng Báphtít; kẻ nói là Êli; kẻ khác lại nói là Giêrêmi, hay là một Đấng Tiên Tri nào đó. ¹⁵Ngài phán rằng: Còn các người thì xưng ta là ai? ¹⁶Simôn Phierô thưa rằng: Chúa là Đấng Christ, Con Đức Chúa Trời hằng sống. ¹⁷Bấy giờ, Đức Chúa Jêsus phán cùng người rằng: Hỡi Simôn, con Giônã, người có phước đó; vì chẳng phải thịt và huyết tỏ cho người biết điều này đâu, bèn là Cha Ta ở trên trời vậy” (Ma. 16:13-17)

Trong tác phẩm “Mere Christianity” C.S. Lewis đã viết như thế này: “Tất cả những gì tôi phải làm ở đây là ngăn chặn cho được mọi sự phát biểu xuẩn ngốc cho rằng chỉ có thể xem Đức Chúa Jêsus là một nhà tiên tri, một nhà giáo dục, một con người tốt,... chứ không thể nào tin rằng Ngài là Đức Chúa Trời. Chúng ta không thể nào chấp nhận một cách nói như thế! Nếu có một người nào vốn chỉ là người mà lại nói được những gì Đức Chúa Jêsus đã nói và làm được những gì Đức Chúa Jêsus đã làm thì người ấy không phải là một nhà tiên tri, một nhà giáo dục, một con người tốt,... mà phải là một kẻ mất trí, hay là một loại ma quỷ, hay là một cái gì đó còn xấu hơn thế”. Vì sao? Ngay trong thời của Đức Chúa Jêsus những người không tin Ngài

là hiện thân của Đức Chúa Trời trong nhân trạng đã từng kết luận như vậy:

“²⁰Đức Chúa Jêsus cùng môn đồ vào trong một cái nhà; đoàn dân lại nhóm họp tại đó, đến nỗi Ngài và môn đồ không ăn được. ²¹Những bạn hữu Ngài nghe vậy, bèn đến để cầm giữ Ngài; vì người ta nói Ngài đã mất trí khôn. ²²Có các Thầy Thông Giáo ở thành Giêrusalem xuống, nói rằng: Người bị quỷ Bêênxêbun ám, và nhờ phép chúa quỷ mà trừ quỷ. ²³Song Đức Chúa Jêsus kêu họ đến, dùng lời thí dụ mà phán rằng: Sao quỷ Satan đuổi được quỷ Satan? ²⁴Nếu một nước tự chia nhau, thì nước ấy không thể còn được; ²⁵Lại nếu một nhà tự chia nhau, thì nhà ấy không thể còn được. ²⁶Vậy, nếu quỷ Satan tự dấy lên nghịch cùng mình, tất nó bị chia xé ra, không thể còn được; song nó đã gần đến cùng rồi. ²⁷Chẳng ai có thể vào nhà một người mạnh sức cướp lấy cửa người, mà trước hết không trói người lại; phải trói người lại, rồi mới cướp nhà người được. ²⁸Quả thật, ta nói cùng các người, mọi tội lỗi sẽ tha cho con cái loài người, và hết thảy những lời phạm thượng họ sẽ nói ra cũng vậy; ²⁹nhưng ai nói phạm đến Đức Thánh Linh thì chẳng hề được tha, phải mắc tội đời đời. ³⁰Ngài phán như vậy, vì họ nói rằng: Người bị tà ma ám” (Mác 3:20-30)

Chuyện tưởng chừng như nhỏ nhưng không phải thế. Ai không chịu tin rằng Đức Chúa Jêsus là Đức Chúa Trời thì người ấy mắc tội phạm thượng với Đức Chúa Trời qua việc phạm tội đối với Đức Thánh Linh bằng sự phủ nhận công việc của Ngài (Sv. Ma. 1:18-21; Lu. 1:35; 2:10-11); và chính sự không tin của họ sẽ trở thành rào cản khiến họ không đến được với sự tha tội, không vào được trong sự cứu rỗi, và sẽ cứ mắc kẹt trong án tội đời đời (Sv. Mác 3:29)! Trên vấn đề về Bản Thể của Đức Chúa Jêsus Christ tất cả mọi người trong thế gian chỉ có một chọn lựa đúng là tin rằng Ngài là Đức Chúa Trời để được đến với sự cứu rỗi trong Ngài và qua Ngài. Nếu không tin như thế thì nợ tội, án tội, và ách tội vẫn cứ đeo đẳng trên người ấy cách vĩnh viễn. Tính hệ trọng của sự nhận thức ấy được thấy rõ qua việc Đức Chúa Jêsus Christ đã phải đích thân đặt vấn đề và xác nhận với các môn đồ Ngài:

“⁴³Khi Đức Chúa Jêsus đã vào địa phận thành Sêsarê Philíp, bèn hỏi môn đồ, mà rằng: Theo lời người ta nói thì Con người là ai? ¹⁴Môn đồ thưa rằng: Người nói là Giảng Báp-tít; kẻ nói là Ê-li; kẻ khác lại nói là Giê-rê-mi, hay là một Đấng Tiên Tri nào đó. ¹⁵Ngài phán rằng: Còn các người thì xưng ta là ai? ¹⁶Simôn Phiê-rô thưa rằng: Chúa là Đấng Christ, Con Đức Chúa Trời hằng sống. ¹⁷Bấy giờ, Đức Chúa Jêsus phán cùng người rằng: Hỡi Simôn, con Giôn-a, người có phước đó; vì chẳng phải thịt và huyết tỏ cho người biết điều này đâu, bèn là Cha Ta ở trên trời vậy” (Ma. 16:13-17; Sv. Mác 8:27-29; Lu. 9:18-20)

Đức Chúa Jêsus đã không chỉ khẳng định Ngài cách gián tiếp như vậy, Ngài còn xác nhận trực tiếp hơn khi Ngài phán với những người theo Do Thái Giáo rằng “*Ta với Cha là một*” (Gi. 10:30). Dầu không phán tỏ tường rằng Ngài chính là Đức Chúa Trời nhưng một sự hàm ý như vậy là hiển nhiên. Những người theo Do Thái Giáo tỏ ra là đã hiểu Ngài. . .

“³¹Người Giuđa lại lượm đá đặng ném Ngài. ³²Đức Chúa Jêsus phán rằng: Ta đã làm trước mắt các ngươi lắm việc lành bởi Cha đến; vì việc chi mà các ngươi ném đá Ta? ³³Người Giuđa trả lời rằng: Ấy chẳng phải vì một việc lành mà chúng ta ném đá ngươi, nhưng vì lỗi lộng ngôn: Ngươi là người, mà tự xưng là Đức Chúa Trời” (Gi. 10:31-33)

Kinh Thánh cho chúng ta thấy đó chẳng phải là lần duy nhất mà những người theo Do Thái Giáo đã giận hoảng khi họ nghe Đức Chúa Jêsus Christ xưng mình là Đức Chúa Trời:

“⁵⁸Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Quả thật, quả thật, ta nói cùng các ngươi, trước khi chưa có Ápraham, đã có Ta. ⁵⁹Bấy giờ chúng lấy đá đặng quăng vào Ngài; nhưng Đức Chúa Jêsus đi lên trong chúng, ra khỏi Đền Thờ” (Gi. 8:58-59)

Tổ hợp từ “đã có Ta” (Sv. Gi. 8:58, Gr. γίνομαι ἐγώ εἰμι [ginomai ego eimi]) là một tổ hợp từ tương đương của tổ hợp từ “Ta là Đấng Tự Hữu Hằng Hữu” (Sv. Xuất. 3:14; Hb. יהוה יהוה [hayah hayah]) đã được Đức Chúa Jêsus Christ sử dụng ở đây (Gi. 8:58) để bày tỏ về Thần Tính của Ngài vì chính Ngài là Đức Chúa Trời.

Kinh Thánh khẳng định Bản Thể Đức Chúa Trời của Đức Chúa Jêsus Christ bằng một giai điệu tuyệt vời về tính tiên tại đòi đòi của Ngài:

“¹Ban đầu có Ngôi Lời, Ngôi Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Ngôi Lời là Đức Chúa Trời. ²Ban đầu Ngài ở cùng Đức Chúa Trời. ³Muôn vật bởi Ngài làm nên, chẳng vật chi đã làm nên mà không bởi Ngài. ⁴Trong Ngài có sự sống, sự sống là sự sáng của loài người. ⁵Sự sáng soi trong tối tăm, tối tăm chẳng hề nhận lấy sự sáng... ¹⁴Ngôi Lời đã trở nên xác thịt, ở giữa chúng ta, đầy ơn và lễ thật; chúng ta đã ngắm xem sự vinh hiển của Ngài, thật như vinh hiển của Con Một đến từ nơi Cha. ¹⁵Giăng làm chứng về Ngài khi kêu lên rằng: Ấy là về Ngài mà ta đã nói Đấng đến sau ta trởi hơn ta, vì Ngài vốn trước ta. ¹⁶Vả, bởi sự đầy dẫy của Ngài mà chúng ta đều có nhận được, và ơn càng thêm ơn. ¹⁷Vì Luật Pháp đã ban cho bởi Môise, còn ơn và lễ thật bởi Đức Chúa Jêsus Christ mà đến. ¹⁸Chẳng hề ai thấy Đức Chúa Trời; chỉ Con một ở trong lòng Cha, là Đấng đã giải bày Cha cho chúng ta biết” (Gi. 1:1-5, 14-18)

Bản Thể Thiên Thượng của Đức Chúa Jêsus Christ cũng còn được thấy qua sự suy luận cách tự động của Sứ Đồ Thôma khi ông phải thảng thốt rằng *“Lạy Chúa tôi và Đức Chúa Trời tôi!”* (Sv. Gi. 20:28). Bản Thể Thiên Thượng của Đức Chúa Jêsus Christ cũng còn được thấy qua sự xác định của Sứ Đồ PhaoLô khi nói về Ân Điền của Đức Chúa Trời trong và qua Đức Chúa Jêsus rằng *“¹² Ân ấy dạy chúng ta chừa bỏ sự không tin kính và tình dục thế gian, phải sống ở đời này theo tiết độ, công bình, nhân đức, ¹³ đương chờ đợi sự trông cậy hạnh phúc của chúng ta, và sự hiện ra của sự vinh hiển Đức Chúa Trời Lớn và Cứu Chúa chúng ta, là Đức Chúa Jêsus Christ”* (Tít 2:12-13). Bản Thể Thiên Thượng của Đức Chúa Jêsus Christ cũng còn được thấy qua sự khẳng định về chức phận mình của Sứ Đồ Phierơ cách long trọng rằng *“Simôn Phierơ, làm tôi tớ và Sứ Đồ của Đức Chúa Jêsus Christ, gọi cho những kẻ cậy sự công bình của Đức Chúa Trời chúng ta và của Cứu Chúa là Đức Chúa Jêsus Christ”* (2Phi. 1:1). Tất cả những điều ấy đã được chính Tiên Tri Êsai nói tiên tri nhiều trăm năm trước kỳ nhập thể của Đức Chúa Jêsus:

“⁵ Vì có một Con Trẻ sanh cho chúng ta, tức là một Con Trai ban cho chúng ta; quyền cai trị sẽ nẩy trên vai Ngài. Ngài sẽ được xưng là Đáng Lạ Lùng, là Đáng Mưu Luận, là Đức Chúa Trời Quyền Năng, là Cha Đồi Đồi, là Chúa Bình An. ⁶ Quyền cai trị và sự bình an của Ngài cứ thêm mãi không thôi, ở trên ngôi Đavít và trên nước Ngài, đặng làm cho nước bền vững, và lập lên trong sự chánh trực công bình, từ nay cho đến đời đời. Thật, lòng sốt sắng của Đức Giêhôva vạn quân sẽ làm nên sự ấy!” (Ês. 9:5-6)

Vì sao vấn đề về vấn đề Bản Thể của Đức Chúa Jêsus lại là một vấn đề quan trọng? Lý do hàng đầu là nếu Ngài chẳng phải là Đức Chúa Trời thì việc chịu chết của Ngài trên Thập Tự Giá không có tác dụng đền tội thay (Sv. 1Gi. 2:2) vì chỉ duy nhất Đức Chúa Trời mới là Đáng có thể hoàn thành một công trình như thế (Sv. Rô. 5:8; 2Cô. 5:21). Đức Chúa Jêsus phải là Đức Chúa Trời chúng ta mới được cứu ra khỏi tội, mới được đem vào sự sống đời đời và vào cuộc hạnh ngộ với Đức Chúa Trời. . .

“Vậy Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Ta là đường đi, lẽ thật, và sự sống; chẳng bởi Ta thì không ai được đến cùng Cha” (Gi. 14:6)

Rev. DOAN NHAT TAN Ph.D.
(Personal Coach)
 (84) 091 858 2332
 “To Serve Those Who Serve The Church In Vietnam”

